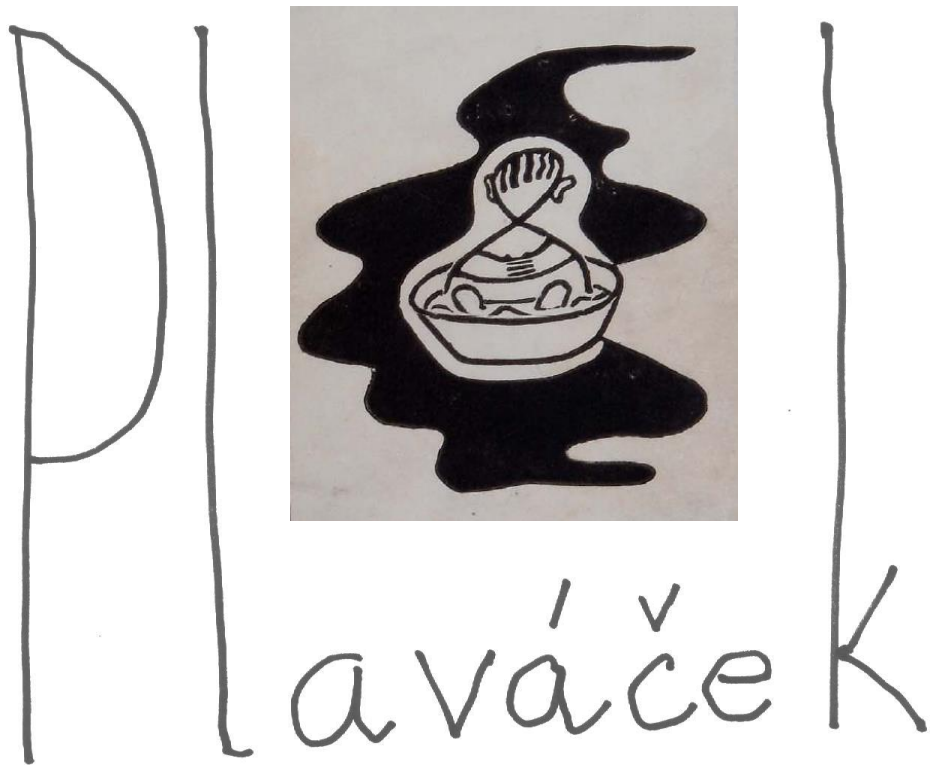

2024

č. 6

Nezapomeň!

Pozvánka na výjezdní schůzku Prvostředníků ve středu 7. srpna 2024

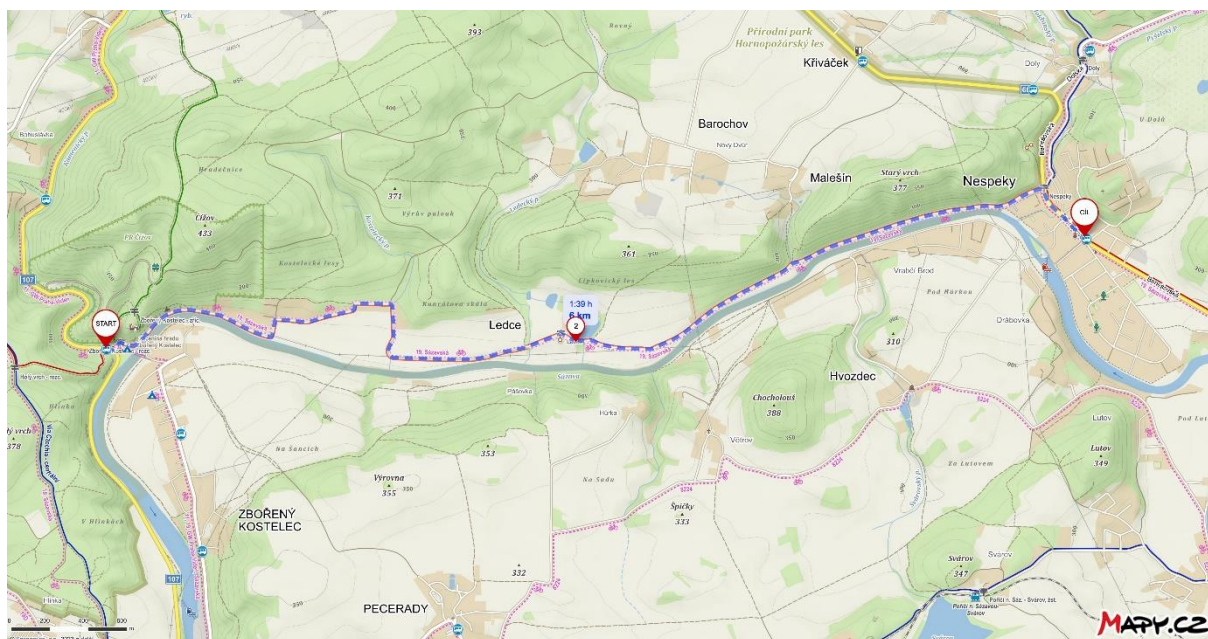
Sraz v 10:30 hod. na Budějovické na zastávce autobusu č. 337, který nás odveze do Nespek (dříve Bobánkovo).

Tam budeme v 11:38, a po krátké vzpomínce na Bobánka vyrazíme podél Sázavy do osady Ledce (cca 3 km). Tady pobudeme u Eggy, poobědváme a prohlédneme stav výroční pramice, vyrobené k loňskému 110-ti letí Pětky.

Poté se vydáme dál podle řeky až do Zbořeného Kostelce, ke zřícenině stejnojmenného hradu. Návštěva této zříceniny není povinná, ale možná.

Odjezd do Prahy bude ze zastávky Týnec nad Sázavou, Zbořený Kostelec – hrad, podle toho jak a kdy tam dojdeme, 15:42, 16:42, 17:42, 18:42.

Toto nabízí a na vycházku zve **Reyp**

Zápis

V červenci jsme se sešli v sestavě: **Chingo, Pul ec, Mahdí, Pirilík, Cancidlo, Job, Zub, Reyp, Přemík, Pegas a Yško**

Omluvenky

Omlouvám se, mám už dva měsíce koupené lístky na představení Brácha v Ungeltu na Novém Světě **Pacík**

Omluva, jsem na festivalu v KV, **Kačka**

Program schůzky: Krb obsluhoval **Vašek** Bartuška a posluhovala **Katka** Englichová
Zapsal **Cancidlo**

Na schůzce fotografoval **Reyp**

Vtipy a moudra

**Žena je stvořená
k tomu,
aby se chlap
nezbláznil
štěstím**

**ŽENY MOHOU BÝT VŠÍM,
ČÍM CHTĚJÍ!
VYSNĚNOU ŽENOU,
MANŽELKOU,
NEJLEPŠÍ KAMARÁDKOU,
NEPRÍTELEM,
NEBO NOČNÍ MŮROU...**

**ZÁLEŽÍ POUZE
NA TOM,
JAK SE K NÍ
CHOVÁŠ!**

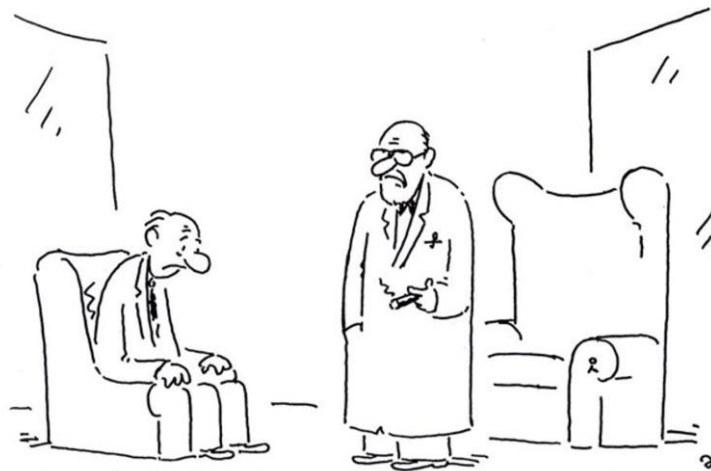

**DÁMY, POKUD MÁTE POCIT, ŽE
JSTE POTKALY MUŽE, KTERÝ JE
MILÝ, SYMPATICKÝ, VTIPNÝ,
NELŽE VÁM, NEURÁŽÍ VÁS, JE
CHYTRÝ A UMÍ OPRAVIT VĚCI
KOLEM DOMU...**

**TAK TA TRÁVA, KTEROU JSTE ZŘEJMĚ
PRÁVĚ VYKOUŘILI, BYLA FAKT
VELMI KVALITNÍ**

**Žena hovorí svojmu mužovi:
"Tá tabletká na zväčšenie
penisu ti pomohla!
Dneska si ešte väčší kokot,
než si bol včera!"**

A opět geniální Jiránek

**NENÍ TO NIČÍ VINA, ŽE JSTE ZTRATIL VŠECHNY ILUZE. JE JEN VAŠE VINA,
ŽE JSTE VŮBEC NĚJAKÉ MĚL...**

**PŘEDNÁŠKA „UMĚNÍ ŽÍT“ ODPADÁ Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ. POUVÍME SI TEĎ
NĚCO O UMĚNÍ PŘEŽÍT.**

Pulcovy vzpomínky 60 let staré

Noční práce muzikanta.

Když jsme se vrátili z Mariánských lázní do Prahy, hráli jsme s Frantou Wagenknechtem v Es-baru. To byl dost exklusivní bar ve Washingtonově ulici nad Václavákem. Chodili tam hodně cizinci, když ostatní podniky už zavíraly. Hrál se do půl třetí.

Měli jsme rozsáhlý repertoár. Prakticky všechny skladby a písničky, které se hrály v radiu, ať již Československý Rozhlas nebo Bayerischer Rundfunk, jsme hráli taky. Dana, Frantova manželka, zpívala ve více jazycích (třeba „Orfeo negro“ zpívala i v maďarštině). Jenom anglicky odmítala zpívat, prý bylo slyšet, že anglicky neumí. Potom patřily do repertoáru nesčetné swingové evergreeny, ty tenkrát ještě běžely. A i několik kusů k poslechu z vídeňské hudby. Na ty si bral Franta housle. Podporou kapely byl také Vláďa Horáček, zkušený pianista a výborný kamarád. Práce to byla celkem příjemná, v opravdu noblesním prostředí.

Cizinci, převážně Němci, vodili do Es-baru své právě „klofnuté“ dívky, aby je ještě „obměkčili“. Ty to měly ale málokdy zapotřebí, spíš chtěly vidět jeho portmonku. Navrhovaly frajerovi, aby dal kapele padesát marek za to, že ta zahraje její písničku. Ty holky jsme většinou znali, jejich písničky také, někdy i jejich frajery, kteří za nimi z Německa jezdili. Nepotkal jsem v životě nikdy nikoho, kdo by ukazoval svoji naditou peněženku tak rád, jako to dělali tenkrát ti Němci.

Když přišel cizinec, aby objednal písničku pro svou tanečnici, bylo nutné udělat divadlo. Ano, měl si to opravdu za ty peníze užít! Franta strhnul předešlou skladbu a lámanou němčinou se zeptal, co pro pána můžeme udělat, jaké mu můžeme splnit přání. Pán pokynul své tanečnici, ta si vybrala písničku, Franta se nás jako zeptal, jestli ji známe, dohodli jsme se že ano a Franta pánovi zase německy oznámil, že mu ji tedy rádi zahrajeme. Frantova lámaná němčina byla také divadlo, jinak mluvil výborně! A to divadlo bylo za opravdové peníze, ne za české koruny!

Znal jsem již náš repertoár tak, že jsem nepotřeboval noty. Notový stojan s lampičkou jsem používal jako podstavec na knížku. Ano, během hraní jsem si četl detektivky. Někdy byla knížka tak napínavá, že jsem přestal vnímat okolní svět.

Jednou přerušil Franta právě hranou skladbu. Já jsem byl ovšem ponořený do detektivky, Frantu jsem nesledoval a hrál dál. Sice jen dvě čtvrtinky, probralo mě to náhlé ticho, ale bylo to slyšet. Tak objevil Franta moji knížku. Pochopitelně se rozčilil a vynadal mi. „Kde si myslíš, že jsi?“ Trochu drze jsem mu odpověděl: „Jakto si myslím? Já vím přesně, kde jsem. Na stránce 142.“ Nějak se tato historka rozšířila po Praze. Několik dní později mi ji vyprávěl jeden známý muzikant na Pragokoncertu. On ale nevěděl, že se jednalo o mě. „... a kapelník mu řek', kde si myslí, že je, a on mu odpověděl, že je na stránce 370.“ Tak jsem mu přiznal, že jsem to byl já, ale že to bylo úplně jinak. „Je to pustý výmysl, vidíš jak lidi všechno překroutěj! Byl jsem na stránce 142!“

Muzikanti, kteří hráli v centru Prahy, se po práci scházeli u buřtového stánku uprostřed Václaváku. Mirek, jak jsme říkali majiteli, nám opekl každému poslední špekáček. Povídal se novinky, kdo kde s kým hraje, kdo se rozvádí, kdo se s kým vyspal, nebo různé historky, třeba jak si Cibulka půjčoval od pianisty drahé hodinky, když chodil s houslemi „holit“ od stolu ke stolu. „Víš, hosté, když vidí tak drahé hodinky, stydí se dát mi málo!“ vysvětloval své počínání. Ráno okolo půl čtvrté odjíždělo z Václaváku několik tramvají, kterými jezdili unavení muzikanti do svých domovů. A Mirek zavřel stánek.

S Frantou jsem zůstal dobrý kamarád i potom. Když jsem v srpnu 1968 odešel z Gery na západ, Franta, který byl v té době také v DDR, zajel do Gery, vyzvedl moje věci, prodal je, peníze převedl na své jméno a dal je v Praze mému tátovi. Naprosto prima a spolehlivý kluk. Ani jsem neměl příležitost mu poděkovat! Nevím, kdy a kde a jak skončil. To je ta jiná část emigrace: člověk ztratí známé, přátele, kontakty.

Noční pochod Prahou.

Jak píše jinde, ráno okolo půl čtvrté se rozjíždělo z Václaváku několik tramvají, kterými se unavení muzikanti dostávali domů.

Dokud jsem bydlel na Míráku, měl jsem to domů pěšky asi 10 minut. Pak jsem se ale přestěhoval do Břevnova, a to bylo horší. Do Břevnova v noci žádná tramvaj nejezdila, mohl jsem sedmičkou k Prašnému mostu, ale pak dál taky pěšky. Tak jsem chodil pěšky z Václaváku. Přes Staré město, Karlův most, a Nerudovkou na Pohořelec. Z Václaváku do Břevnova to bylo asi pět kilometrů a hezká procházka. A zdravá, požitý alkohol jsem vypotil.

Tenkrát bývaly v noci pražské ulice liduprázdné, nejvýš na Karlově mostě nebo na Malostranském náměstí jsem někoho potkal. Když jsem přicházel do Břevnova, v červnu už se rozednívalo.

Jednou ráno, mohlo být asi půl páté, jsem měl podivný zážitek. Vylezl jsem z Pohořelce a mašírui si to Bělohorskou ulicí. V chodu jsem trochu dřímál, hlavně po výstupu příkrou Nerudovkou.

Najednou mě někdo zdraví: „Dobrýtro!“. Okamžitě jsem se probral, rozhlédnu se okolo, ale nikde ani živáčka. Jen u okraje chodníku stál mlékařský vozík, tažený koněm. Mlékař byl právě v mlékárně, asi naléval někam právě dovezené mléko. Jinak nikde nikdo!

Koukám na koně, on zas na mě. Najednou mi ten kůň povídá: „Já nejsem obyčejný kůň, já jsem vyhrál Velkou Pardubickou!“

Úplně zkoprnělý koukám na koně, který mluví.
Vtom vyšel mlékař z mlékárny a povídá mi: „Neposlouchejte ho, kecá! Byl druhý.“
Jak jsem již napsal, bylo to v půl páté ráno po namáhavé pracovní noci. Třeba to bylo tím?

Historie

Softball u **Standy** v Županovicích

Fotografie poslal **Smeták**

Příjezd hráčů

Na co se to všichni dívají?

Nástup mužstva LEFI: **Kotě, Standa, Autogen, Loulín, ?, Plavec, Zub**

Nástup mužstva Diví Muži: **Jakub, Pacík, Zdeněk, Pegas, Loulínek, ?, Smeták, ?, Fripy, Anton**

Losování stran vyhrál **Pacík** pro Divé Muže nad **Standou** za LEFI

A už jsou tady první nadhozy a odpaly

Chytá Pegas, nadhazuje Jakub

Nadhazuje **Jakub**, chytá **Pegas**, na první metě **Pacík**, na odpal čeká ?

Odpaluje?, zadák?

Nadhazuje ?, na první metě ?

Odpaluje **Bobánek** ?, zadák **Plavec**?

Odpaluje ?, zadák **Pegas**?

Chytá **Autogen**

Kdy to přesně bylo? 1973? Kdo na fotografiích někoho pozná, tak jména doplňte pro příští číslo Plaváčka